

II Congrés de Professionals i Entitats de Gerontologia i Geriatria de Catalunya

Taula Rodona
Radiografia de les problemàtiques en el
món rural en front els nous reptes de la Llei de
serveis socials i l'atenció a l'autonomia personal

▪ Visió general:

Sr. Jordi Roca (*Director del Centre d'Estudis de l'Envel·liment de Catalunya*)

▪ Experiències dels territoris

Sra. Cinta Pascual, *Tarragona* (*Directora de l'Onada i vicepresidenta de ACRA*)

Sr. Jaume Forment (*coordinador del SAD, Fundació Emma*)

Sr. Josep Maria Bosch (*Membre del consell consultiu de gent gran del Consell Comarcal de la Selva*)

24 de març - 10.30h
Sant Joan de les Abadesses

Sra. Cinta Pascual

Directora de l'Onada i vicepresidenta de ACRA

El projecte de Llei de serveis socials, aprovat pel Consell Executiu de Govern, ha estat qualificat per la consellera de Benestar i Família, Anna Simó, com “un pas crucial” i “un pas de gegant” pel que representa de compromís d'universalitzar els serveis socials de Catalunya. L'objectiu de la Llei està en fer arribar els serveis socials a totes les persones que ho necessitin.

Quan pensem en aquest objectiu ens plantejem com és possible portar-lo a terme en el món rural, on les infraestructures sovint no són les més adequades, on les distàncies s'incrementen davant les necessitats, on la realitat d'atenció és un altra respecte a poblacions més grans.

Les noves lleis a primer cop d'ull ens aporten punts molt positius, ens parlen de serveis universals, serveis que hi tindrà accés tothom que ho necessiti, on s'elimina el filtre de la renda, on la família deixa de cofinançar, on l'usuari cofinançarà en funció dels seus ingressos. Accions molt positives per facilitar l'accés als serveis socials, si els tenim a l'abast.

El repte principal és fer arribar l'increment del 95% d'atenció domiciliària i el 17% d'increment d'atenció residencial a les poblacions petites, s'ha de buscar la fórmula per aconseguir garantir que tothom tindrà accés a aquests serveis.

S'ha de tenir en consideració quina realitat hi ha en un poble, es parteix d'una realitat inexorable: els drets són iguals per tothom però per accedir-hi les persones del món rural han d'esmerçar-hi més diners. Segons ha explicat Maties Vives (Coordinador del Síndic de Greuges), “la major part de les queixes del món rural tenen a veure amb problemes estructurals i de distanciament envers els serveis universals bàsics”

Per a gaudir d'aquests serveis universals la gent no és vol separar del seu entorn, per tant es tracta d'acostar els serveis a les poblacions, inclús als domicilis. Però la gran pregunta és, com?

Segons la nostra organització, especialitzada en el món rural, hi ha diferents opcions per tal d'aconseguir una viabilitat a aquesta realitat:

1.- **La creació de mancomunitats de municipis**, on els serveis físics es centralitzen a un dels municipis proporcionant els serveis a tots per igual. Oferint carteres de serveis complertes.

Però com resoldrem la cultura de la totxana? Qui dissenyarà les bases del joc per tal d'arribar acords que beneficien a la mancomunitat i no a un municipi?

2.- **La rendibilització d'infraestructures**, agrupant serveis per la població siguin i no de serveis socials; casal d'avis, associacions, CAP Salut, centre cívic, Centres de dia, etc

3.- **Retribució per a la família cuidadora i oferir-li una correcta formació**, o bé oferint ajudes econòmiques finalistes, això sempre des del control i la supervisió.

Per fer realitat aquestes opcions, cal comptar amb la col·laboració de l'administració, potenciar estructures sòlides lligades al territori, garantir l'equilibri territorial i, sobretot, millorar l'eficàcia dels tràmits administratius i dels ajuts eliminant burocràcia i optimitzant els recursos de què es disposa en l'actualitat.

Sr. Josep M Bosch.

Vice-president del Consell Consultiu de la Gent Gran de la Comarca de la Selva.

Membre de l'Executiva del Consell de la Gent Gran de Catalunya.

La dependència, es dona en qualsevol moment de la vida de l'ésser humà i aquesta no només efecte a la persona sinó també a la família i per consegüent a l'entorn.

De dependència ni ha de diferents tipus, com de salut, econòmiques, manca d'accés i proximitat dels serveis tan socials com mèdics i aquestes mancances solen ser més exceptuades en l'àmbit rural.

L'entorn, el territori, els recursos comunitaris, juguen també un paper important en la definició de les formes de dependència.

La dependència, en aquest moment se situa en el centre neuràlgic de les polítiques actuals. Es des d'aquesta perspectiva

que nosaltres les persones grans, en tan que com a ciutadans, i volem participar donant la visió de la nostra realitat.

Tot i que en principi, és creu que les formes de dependència que es donen en les persones grans son les mateixes a tot Catalunya, però en realitat no es així. Influeix molt les formes de viure, com també les condicions territorials que fa que alguns problemes en alguns llocs (mon rural) poden ser vertaders problemes.

De totes maneres, respecte a les formes de dependència a la vellesa, les mes peremptòries son:

- La salut – sobre tot en malalties cròniques.
- Econòmiques.
- Mobilitat – que solen ser predominantment rurals, i sobre tot de transport públic.

La dependència moltes vegades genera sentiments negatius com:

- Lluita - fer-se forts davant l'adversitat.
- Llibertat – poder prendre decisions malgrat tot. Si podem estar en la nostra llar.
- Canvi en els rols familiars i moltes vegades enfortiment de vincles entre els seus membres.

Ham tot això exposat podríem definir un concepte genera de la dependència.

La Dependència: Implica moltes vegades la necessitat d'ajuda externa per realitzar les activitats bàsiques de la vida diària. Ajuda que no es pot aconseguir només amb recursos personals i amb una bona voluntat sinó que també implica ajudes de l'administració.

Al mateix temps, també, i segons paraules de l'amic Quico Maños,

Assumir tots aquest reptes ens porta a potenciar i impulsar canvis dins la societat, per tant, també es fa necessari un canvi de mentalitat per a educar sobre la vivència dels temps ocupat al llarg de la vida. Per tan les persones grans reclamant i exigim l'oportunitat de FER-NOS GRANS cada dia, en un mon que voldríem que fos de Justícia, Pau i Concòrdia.

